

Maandag 31 maart

'Iemand had twee zonen' (Luc. 15:11)(NBV).

De gelijkenis van de verloren zoon (1).

De echte ster in de gelijkenis van de verloren zoon is de vader. Hij had twee jongens. De ene was rebels, de ander religieus. Maar hij hield van alle twee. En omdat ze familie van hem waren, weigerde hij ze in de steek te laten. Terwijl de jongste broer zich ver weg wentelde in zonde, wentelde de oudste broer thuis zich in eigengerechtigheid. De ene was schuldig aan de zonden van het vlees (de voor de hand liggende), de andere was schuldig aan de zonden van de geest (de niet-zo-voor de hand liggende). Pas toen de jongste broer alles kwijt was, ontdekte hij dat een leven in onderwerping aan het gezag van zijn vader de veiligste, meest vervullende plek was waar je kon zijn. Pas toen de oudste broer het verschil ontdekte tussen je aan de regels houden en een relatie hebben was hij in staat om de woorden van zijn vader te begrijpen: 'alles wat van mij, is van jou' (Luc. 15:31). De ene was een akelige regelhouder, de ander een akelige regelbreker. (En jij, wat ben jij?) Het probleem was dat beide jongens het hart van hun vader niet echt kenden omdat ze op zichzelf gericht waren. Maar dat veranderde toen ze ontdekten dat hij van hen hield, ondanks hun gebreken, en dat hij van plan was om hen te zegenen. Begrijp dit goed: je kunt de Bijbel lezen, naar de kerk gaan, je aan alle regels houden - en nóg geen weet hebben van Gods trouw, Gods liefde en zijn plan voor jou. Zolang je God niet echt kent, heb je geen anker in het leven, zal je worden heen en weer geslingerd door elke omstandigheid, emotie en verleiding. Maar weet je van Wie je bent, dan ga je begrijpen wie je zelf bent, wat je zou moeten doen en waar je zou moeten zijn.

Dinsdag 1 april

'Toen kwam hij tot zichzelf...' (Luc. 15:17)(NBV).

De gelijkenis van de verloren zoon (2).

Soms moet je je laagste punt bereiken om te begrijpen wie God is en wat hij voor jou kan doen. Toen de jongste zoon bij de varkens belandde, 'kwam hij tot zichzelf.' Maar zijn volgende beslissing was cruciaal: 'Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: 'Vader, ik heb gezondigd...' (v. 18). En toen hij dat deed gaf zijn vader hem zijn rechtmatige plaats terug. Maar de oudste broer had de vergeving van zijn vader ook nodig. Wat was zijn zonde? Jaloezie en kritiek: 'Maar nu die zoon van u is thuisgekomen die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht' (v. 30). Hij verhoogde zichzelf door zijn broer naar beneden te halen. Hij probeerde zijn vaders liefde te verdienen door punten te scoren. Het probleem was dat hij de liefde van zijn vader al had. Hij wist het alleen niet, dus bleef hij proberen 'zich te bewijzen'. Doe jij dat ook? Als verlost kind van God ben jij al geaccepteerd, gerechtvaardigd en met Christus' gerechtigheid bekleed. Vandaag zegt je hemelse Vader: 'Jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou' (v. 31). Deze twee jongens zondigden op heel verschillende manieren, maar hun oplossing was hetzelfde - hersteld worden in gemeenschap met hun vader. Jakobus schrijft: '... elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader... bij hem is nooit enige verandering...' (Jak. 1:17). Zie je dat, God weet niet alleen wat 'goed' voor je is, maar ook wat 'volmaakt' is. En hij zal het je geven wanneer je geestelijk gezien op de juiste plek belandt en met hem omgaat zoals zou moeten.

Woensdag 2 april

'Hij was verloren en is teruggevonden' (Luc. 15:32)(NBV).

De gelijkenis van de verloren zoon (3).

De verloren zoon kende zijn vader niet echt, wist niet wat zijn vader van hem vond totdat hij het huis verliet. Terugkijkend dacht hij: 'Ik heb het beste achtergelaten wat ik ooit heb gehad.' Pas bij de varkens 'kwam hij tot zichzelf' (v.17). Rondkijkend dacht hij: 'Dit is toch niet de bedoeling van mijn leven.' Op dat moment nam zijn leven een dramatische wending. Bij zijn terugkeer gaf zijn vader een groot feest. Toen de verloren zoon doorhad hoe zijn vader was, ontdekte hij wie hij zelf was; toen pas kon hij ook echt gaan feestvieren. Zolang je niet ontdekt wie God is en wie jij bent, valt er niets te vieren. Je blijft gewoon proberen om liefde te kopen, om te zorgen dat mensen je mogen. Je blijft proberen om hun vriendschappen te winnen, proberen om contacten te leggen, proberen met de juiste mensen op de juiste plaats op het juiste moment te zijn om de juiste bestemming te bereiken, enz. Maar als je eenmaal weet wie je vader is en wie je zelf bent, dan ga je terug naar huis en neem je je rechtmatige plaats aan tafel in. Geen eenzaamheid meer. Geen schuldgevoel. Geen gebrek. Luister naar de woorden van de Vader: 'We konden toch niet anders dan feestvieren en blij zijn, want je broer was dood en is weer tot leven gekomen. Hij was verloren en is teruggevonden' (v. 32). Toen hij het huis verliet, zei de verloren zoon: 'Geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb' (v. 12). Maar hij ontdekte dat je alles in de wereld kan hebben, maar dat het niets betekent zonder de zekerheid van de liefde van je Vader. Begin je het te snappen?

Donderdag 3 april

'... alles wat van mij is, is van jou' (Luc.15:31)(NBV).

De gelijkenis van de verloren zoon (4).

De oudste broer kon niet blij zijn met de thuiskomst van zijn jongste broer omdat het hem ergerde. Hij zei tegen zijn vader: 'Voor hem geeft u een feest, maar voor mij hebt u dat nog nooit gedaan! Jarenlang heb ik u trouw gediend en nooit heeft u mijn diensten erkend of mijn prestaties gevierd (naar v. 29-30). We leren drie dingen van de oudste broer. Het eerste gaat over je houding. Ook al was hij uitgenodigd voor het feest, zijn woede hield hem weg. Waarom ben je boos? Je praat met niemand, wil niemand vergeven. Je bent bang om van iemand te houden, contacten te leggen of van mensen te leren. Je hebt iedereen voor van alles de schuld gegeven en nu geef je God ook nog eens de schuld. Laat boosheid je niet buitensluiten, je beroven van zegen, je denken vergiftigen en je vreugde vernietigen. Vergeef, vier mee met je broer en loop samen op met je hemelse Vader. Het tweede gaat over overvloed. 'Mijn jongen... alles wat van mij is, is van jou' (Luc.15:31). Let op het woord 'alles'. God is een God van overvloed en als hij je broer en zus zegent, zal hij jou ook zegenen. Wanneer hij hen zegent, heeft hij echt nog meer dan genoeg over om jou te zegenen. Het derde gaat over de toegang tot je Vader. Als verlost kind van God kun je op elk gewenst moment bij hem komen, vragen wat je nodig hebt en erop vertrouwen dat hij op je zal reageren. 'Laten we dus zonder schroom naderen tot de troon van de Genadige, waar we telkens als we hulp nodig hebben barmhartigheid en genade vinden' (Hebr. 4:16). Wanneer zal God antwoorden op jouw gebed? Hij antwoordt: 'Telkens als we hulp nodig hebben.'

Het Woord voor Vandaag – week 14

Vrijdag 4 april

'Zij tonen hoe dom ze zijn door zichzelf als maatstaf en norm te nemen' (2 Kor. 10:12)(NBV).

Vergelijk jezelf niet langer met anderen!

Ben je zo druk bezig je ondeugden te analyseren dat je geen tijd hebt om je deugden te waarderen? Of ben je zo verstrikt in het observeren van anderen dat je niet waardeert wat God jou heeft gegeven? Het is nooit Gods bedoeling geweest om jezelf met iemand anders te vergelijken. 'Wanneer de Geest ons leven leidt, laten we dan ook de richting volgen die de Geest ons wijst. Laten we elkaar niet uit eigenwaan de voet dwarszetten en elkaar geen kwaad hart toedragen' (Gal. 5:25-26). Door te vergelijken impliceer je dat God een fout heeft gemaakt toen hij jou maakte zoals je bent. Bovendien laat jij jouw waarde dan door een ander bepalen en geef je hem de controle over jouw gevoel van eigenwaarde. Zo geef je iemand te veel macht! We hebben allemaal verschillende gaven, laten we dus doen waarvoor we gemaakt zijn (naar Rom.12:5-6). Bouw op je door God gegeven talenten en begeer niet langer wat anderen hebben. God heeft jou gemaakt zoals hij wilde dat je zou zijn, hij heeft je verlost en geroepen om zijn plan voor je leven te vervullen. Zolang je niet stopt jezelf met anderen te vergelijken, zal je nooit in staat zijn om de gaven die hij in je gelegd heeft, naar boven te laten komen. Dank hem dus dat hij jou gemaakt heeft zoals je bent en geloof dat hij je van dag tot dag transformeert in de persoon die hij van je maken wil.

Zaterdag 5 april

'Maar ik heb voor je gebeden...' (Luc. 22:32)(NBV).

'Ik bid voor je.'

Iemand kan zijn liefde niet sterker uiten dan door te zeggen dat hij voor je bidt! De tragedie van religie zonder kracht is dat het je onwetend laat van het ongelooflijke potentieel van gebed. Gebed beweegt God! En wanneer God in beweging komt, veranderen mensen en situaties! Jezus zei tegen Petrus: '... weet dat Satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen zeven. Maar ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken' (v. 31-32). En God heeft dat gebed verhoord! Ondanks zijn verloochening van Christus leidde Petrus uiteindelijk een van de grootste geestelijke opwekkingen in de geschiedenis en werden er twee van de boeken in de Bijbel naar hem genoemd. Alleen de eeuwigheid zal de levens onthullen die zijn gered en de bedieningen die zijn hersteld doordat mensen baden. Er is geen afstand in gebed. Door middel van gebed kun je jezelf op elk moment in elke situatie overal op aarde projecteren en aanspraak maken op de belofte: '... alles waarom jullie bidden en vragen, geloof dat je het al ontvangen hebt, en je zult het krijgen' (Marc.11:24). Toen de Filistijnen op het punt stonden om Israël in de pan te hakken zei Samuël: '... dan zal ik voor u tot de Heer bidden' (1 Sam. 7:5). En het resultaat? 'De Heer donderde... tegen de Filistijnen...' (v. 10). God komt op uitnodiging. Jouw gebeden openen de deur naar hem. Elke keer dat jij bidt in Jezus' naam is de heilige Geest gemachtigd aan het werk te gaan om dingen voor jou tot stand te brengen die niet op een andere manier kunnen worden bereikt. Vergeet dat niet, de volgende keer dat iemand zegt: 'Ik bid voor je.'

Zondag 6 april

'In mijn bangste uur vertrouw ik op u' (Ps. 56:4)(NBV).

Je kunt je angsten overwinnen.

Is angst er de oorzaak van dat jij je vandaag voor iemand verbergt? Voor je baas? Voor je man of je vrouw? Voor de sterke wil van je kind? Voor je humeurige collega? Toen God aan Adam vroeg 'Waar ben je?', antwoordde hij: 'Ik werd bang en daarom verborg ik me' (Gen. 3:9-10). En sindsdien verschuilen we ons allemaal voor allerlei zaken. We schuilen achter een geforceerde glimlach, achter aangename woorden die we niet menen, achter sociale rituelen die we verafschuwen. Of erger nog, we verstoppen ons achter dingen die we wel geloven maar niet uitspreken omdat we bang zijn voor wat mensen zouden kunnen denken of zeggen. We proberen de pijn van confrontaties uit de weg te gaan. We hebben ook geen zin in de emotionele energie van het puinruimen achteraf. Op korte termijn kan het gemakkelijker zijn om te doen alsof dingen jou niet kunnen schelen, of om te doen alsof je het ermee eens bent terwijl dat eigenlijk niet zo is. Maar op de lange termijn werkt het niet, want vrede is niet de afwezigheid van onenigheid. Wanneer we blijven zwijgen om confrontaties te vermijden, vermijden we uiteindelijk iets veel belangrijker: relaties. Wanneer we ons bijvoorbeeld niet durven uitspreken op ons werk uit angst voor het effect, worden we langzamerhand boos, raken vervreemd van onze collega's en missen misschien een kans om dingen te verbeteren. Wanneer we bang zijn om onze huwelijkspartner te confronteren (doe het in liefde en niet in boosheid), groeien we emotioneel uit elkaar. Wanneer we weigeren om ons geloof te delen omdat we bang zijn om belachelijk gemaakt te worden, verliezen we de kans om hoop te brengen aan iemand die het echt nodig heeft. Dus kom op en zeg: 'In mijn bangste uur vertrouw ik op u.' Zie je angsten onder ogen, kom uit je schuilplaats en ga leven.